

Petrusbode

Herfst 2011

HILVARENBEEK

ELKAAR DE RUIMTE GEVEN

Petrus en Paulus worden altijd in één adem genoemd, maar het waren allebei heel verschillende mensen, wier karakters en opvattingen regelmatig botsten.

Petrus, visser van beroep, ongeletterd en van eenvoudige komaf, nooit veel verder geweest dan het meer van Gallilea, die Petrus wordt in de evangeliën beschreven als een enthousiast man vol emoties; een man die vooral gelooft met zijn hart. Zonder nadenken stapt hij overboord; hij loopt over 't water naar Jezus, begint te twijfelen en zakt erdoor. En hij valt vaker door de mand. Hij zweert Jezus nooit in de steek te laten, maar een dag later doet hij drie keer of hij hem niet kent.

Deze Petrus was in vele opzichten de tegenpool van Paulus. Want Paulus was een geleerd man, van hoge komaf, een fanatiek schriftgeleerde, die aanvankelijk de joodse christenen vervolgde. Eerst was hij blind voor wie Jezus was, later vielen hem de schellen van de ogen. Even fanatiek als hij

eerst Jezus' leerlingen achterna zat, werd hij nu een fel aanhanger en verkondiger van Jezus' leer.

Was Petrus de man voor de christenen in Palestina, Paulus trok over de landsgrenzen heen en predikte in allerlei landen rond de Middellandse zee. Was Petrus de man die geloofde met zijn hart, Paulus deed het met zijn hoofd, zijn hersens.

Petrus en Paulus in één adem genoemd maar heel verschillend: een doener en een denker; de één een groot hart, de ander een groot verstand; soms water en vuur, maar beiden geraakt door dezelfde Jezus en dienstbaar aan de jonge kerk.

Sinds die twee is het nooit meer anders geweest: zolang de kerk bestaat, spreken gelovigen, van hoog tot laag, elkaar wel eens tegen. In dezelfde kerk waren er bisschoppen die de wapens zegenden en die

ze vervloekten. Dezelfde kerk kent sobere monniken en overdadige barokkerken. We hebben devote bidzielen en opstandige gelovigen met een spandoek. Zolang als de kerk bestaat, zijn er gelovigen die elkaars tegenpolen zijn. Soms is dat heel ongemakkelijk en wil de een de ander monddood maken. Maar het kan, als elkaar ruimte geboden wordt voor andere visies of accenten, ook heel vruchtbaar zijn en het kan ook in onze kerk nieuw leven teweeg brengen. Ieder van ons heeft toch ook het leven te danken aan twee héél verschillende mensen: man en vrouw...

ALLERZIELEN GEVIERD

Het is al een heel oud en mooi, gelovig gebruik in onze katholieke kerk om onze overleden dierbaren biddend te gedenken in onze vieringen. We noemen elke zondag namen van wie gestorven zijn en die ons dierbaar zijn gebleven. We gedenken hen die zondag, omdat ze die week jarig waren, omdat het hun trouwdag was, omdat het moederdag is, omdat hij of zij die dag vier jaar geleden gestorven is en we als familie dan altijd even samenkomen.

Met Allerzielen hebben we, verdrietig om hun dood en dankbaar om hun leven, allen bij name genoemd die het voorbije jaar vanuit onze kerk gelovig zijn uitgebeden. We geloven, hopen en bidden dat zij ergens voorbij de horizon, ergens aan de overkant, leven in het licht van Gods liefde.

Daar leven zij in vrede, maar zij leven ook verder in onze harten, in ons denken en doen, in onze gedachten, gesprekken en gebeden. Want het is een karaktertrek van christenen om de doden niet dood te zwijgen... We bewaren hen in ons hart. Het mooie gebruik van een bidprentje, een klein geschreven monumentje, wil ons daarbij helpen. Bij alle verdriet dat de dood van een dierbare met zich brengt, blijven wij de oude verhalen vertellen waarin veel mensen al eerder hoop en troost hebben gevonden. Het verhaal bijvoorbeeld over de vrouwen die met hun hart vol verdriet naar het graf van Jezus gingen en daar niet hem maar 'n engel aantroffen, die vroeg: Waarom zoeken jullie de levende bij de doden? Hij is niet hier, Hij is verrezen.

Het is dit nieuws van die vroege paasmorgen toen, die een donkere Allerzielenavond lichter kan maken....

EÉN VAN ONS

Cisca Verschuren is geboren in Prinsenbeek als dochter van de plaatselijk molenaar. In 1963 trouwde ze met Cees. Ze betrokken een woning aan de Schoolstraat te Hilvarenbeek. Cees was daar werkzaam op de lagerelandbouwschool. In de Schoolstraat werden ook hun kinderen geboren.

Na de sluiting van de landbouwschool werd Cees gevraagd te komen werken op de 'Rooi Pannen' in Tilburg. Na twaalf jaar verhuisde het gezin naar de Veldhoven. De ziekte van Cees zorgde ervoor dat het 20 jaar nadien weer in het dorp kwam wonen. Acht jaar lang verzorgde Cisca haar echtgenoot. Op 11 februari is het alweer tien jaar geleden dat hij overleed. Cisca is nog altijd blij dat ze hem tot het einde toe thuis de zorg kon bieden die hij nodig had.

Na het overlijden van haar moeder in 1976, kreeg Cisca meer tijd voor zichzelf en werd ze lid van de Cantorij. Vorig jaar vierde het koor zijn 40-jarig bestaan. Begin dit jaar werd de leiding van het koor overgenomen door

Jacques Peeters. Cisca leeft nog steeds toe naar de gezellige avonden waarop op een fijne manier wordt gewerkt aan hoogstaande prestaties.

Ook het Dames- & Herenkoor -in de volksmond "het rouw & en trouwkoor"- kreeg met een dirigentenwisseling te maken. De huidige dirigente Gabriëlka Clout, ook zangpedagoge, weet er prima de sfeer in te houden. Het koor bestaat al weer 45 jaar en ook hier wordt nog steeds met heel veel plezier gezongen. Het onregelmatige optreden vraagt nogal veel van de inzet van de leden. Huwelijken worden vaak ruim van tevoren gepland, maar bij een overlijden is er weinig tijd voor overleg. Niet altijd treedt het koor dan ook voltallig op. Toch levert het altijd kwaliteit.

Met veel plezier ook doet Cisca haar vrijwilligerswerk in het Elisabethziekenhuis te Tilburg. Momenteel verzorgt ze de bloemen en het fruihapje voor de patiënten op afdeling G. Een zware afdeling, volgens Cisca, waar je veel leed tegenkomt. Jammer genoeg komt daar over een tijdje een einde aan, omdat Cisca dan de leeftijd van 75 jaar bereikt. Dit betekent automatisch het afscheid. Vervelen doet ze

zich in het geheel niet. Ze leest graag, wandelt met plezier en is vaak bezig in haar tuin.

BIJZONDERE VIERINGEN

Enkele keren per jaar komen we met een aantal hulpbehoevende

ouderen van Huize Clossenborch bijeen voor een viering in onze St.-Petruskerk. Het gaat vooral om bewoners van de Hilverhof en het Bikse Hof, de twee afdelingen waar mensen verblijven die veelal lijden aan dementie. Op donderdagmiddag 10 oktober (Maria-maand) verzamelden zij zich samen met hun begeleiders rond ons

Maria-altaar. Pastor Gust ging voor meer dan 70 mensen voor in een viering, die een appel deed op wat er diep in hen nog leeft aan gelovig vertrouwen, gevoelens en gedachten aan hun kinder- of jeugdijaren. Gust vertelde over "ons Moeder in d' n hemel". We baden die middag samen een tientje: tien keer het nooit vergeten Weesgegroet; we ontstaken een aantal lichtjes, gebedjes zonder woorden; we brandden wierook, lekker ruikende wolkjes naar de hemel, en bijna iedereen zong mee met "O roosken zonder doornen..."

Een blij, ontroerend samenzijn, dat de mensen goed deed en waarmee daarom ook de lieve Heer en moeder Maria blij waren...

DAMES- & EN HERENKOOR 45 JAAR

Ons Dames- & Herenkoor heeft vorige week zijn negende lustrum gevierd. Dat betekent dat het op weg is een gouden koor te worden! We zijn heel blij met de trouw van dit koor aan de geloofsgemeenschap, temeer omdat dit het vaakste zingt van alle koren: het verleent gemiddeld veel meer dan vijftig keer per jaar muzikaal zijn diensten. Het doet dat bij bijna alle uitvaarten, bij jubileumvieringen, soms bij kerkelijke huwelijken, maar ook op Allerzielen, in de Goede Week, rond de kerstdagen en bij andere gelegenheden.

Het begon in 1966 aarzelend met de heer Piet Heffer zaliger gedachtenis als dirigent, die dat 20 jaar zou blijven, en met "vader" Van Sleuwen aan het orgel. Toen nam Rieke Mes voor een paar jaar het stokje over en vervolgens werd Marlies van Woerkum organist en tevens dirigente en zij bleef dat 20 jaar. Intussen zijn wij en het koor blij met Gabriëlka Clout, die oefent, dirigeert en begeleidt.

We mogen als parochie best een beetje fier zijn op zo veel trouwe en muzikale inzet van zovelen. Al bestaan ze nog geen 50 jaar... voor ons zijn ze al lang van goud!!!

OVER ONZE BEEKSE PAROCHIE

Omdat u er recht op hebt, is het onze plicht u zo goed mogelijk te informeren. Daarom vragen we uw aandacht voor het volgende.

Op zondag 9 oktober hebben wij (pastores, parochiebestuur en pastoraatgroep) aan het eind van de zondagsviering een verklaring voorgelezen en aangereikt. (Deze is nog steeds te vinden op onze parochiesite.) Daarin hebben wij in alle eerlijkheid onze bedenkingen verwoord ten aanzien van het fusieproces onderweg naar één parochie.

Pastor Remmers vertelde daarin dat hij zijn ambtstermijn (tot 1 maart 2014) graag in eigen parochie wil vol-maken en tot dan de verantwoordelijke pastoor wil zijn. Pastor en diaken Jansen wil graag, zoals nu, naast en niet onder de beoogd pastoor werken en daarbij trouw kunnen blijven aan het Beekse geloofsklimaat. Het bestuur sprak zijn ongenoegen uit over de haast waarmee sommige besluiten werden genomen, en maakte bezwaar tegen (zonder hem) genomen besluiten, die het financieel echt onverantwoord vindt.

In de week voorafgaand aan deze zondag hadden wij op 3 oktober bisschop Hurkmans en pastoor Barberien schriftelijk al over onze bezwaren geïnformeerd.

Onze gesprekspartners van de andere vier parochies waren onaangenaam verrast door onze keus uit het overleg te stappen. Dat begrijpen we en dat spijt ons echt, maar wij blijven bereid met hen in gesprek te gaan over het hoe en waarom van onze huidige keuze.

Op onze brief van 3 oktober aan Bisschop Hurkmans kwam op 12 oktober antwoord van bisschop Mutsaerts. Zijn antwoord hebben wij en de parochievergadering (op 25 oktober bijeen) ervaren

Petrusbode herfst 2011

als kil en onaangenaam van toon. Uit niets bleek dat er begrip was voor onze zorg om het goede dat er in onze Beekse parochie gegroeid is, te willen bewaren in een groter geheel. Nergens werd ook ingegaan op onze bedenkingen bij de o.i. soms te haastige wijze waarop we moeten groeien naar één parochie.

Er kwam geen antwoord op onze vraag of de gemeente Hilvarenbeek in de toekomst niet voldoende zal hebben aan één kerk. En welke is dat dan: die van Diessen of die van Hilvarenbeek?

Evenmin werd er ingegaan op onze klacht dat er zonder goed overleg onverantwoord hoge uitgaven gedaan gaan worden voor een te bouwen parochiecentrum in Diessen. Desondanks vraagt hij ons de gesprekken te hervatten.

Daarop hebben wij -in samenspraak met onze parochievergadering- op 28 oktober aan hulpbisschop Mutsaerts, met een afschrift aan bisschop Hurkmans, laten weten, dat wij er om boven- en al eerder genoemde redenen voor blijven kiezen in en rond onze eigen kerk als zelfstandige parochie verder te gaan. Intussen blijven wij met elkaar nadenken over hoe we te zijner tijd samen kerk kunnen zijn in breder verband.

Pastores, parochiebestuur en pastoraatgroep.

VROUW EN GELOOF

Hoe belangrijk woorden ook zijn in de contacten tussen mensen, ze kunnen ook ruis geven. Het kunnen holle woorden zijn, propaganda, nietszeggende kreten, en vaak raken ze versleten... Misschien kunnen we woorden opnieuw ontdekken; niet de gladde praatjes maar mooie woorden, zoals liefde, hoop, vertrouwen. Dat willen we samen gaan doen: we lezen, luisteren, leren de taal van de ander, zeggen wat we op ons hart hebben. We slaan daarbij de Bijbel open en lezen samen de verhalen.

De komende vier gesprekken in oecumenisch verband worden geleid door dominee Wil van Egmond. Ze vinden begin volgend jaar plaats in het Open Huis aan het Vrijthof.

Op 18 januari, 1, 15 en 29 februari 2012, vanaf 9.15 uur, staat de koffie klaar. De gespreksbijeenkomsten beginnen om 9.30 en sluiten om 11.30 uur.

Als u wat meer informatie wilt of zich aan wilt melden als deelnemer, kan dat bij Gerdy Klerks, tel. 013-5051490, of via e-mail: jklerks@kabelfoon.nl U bent van harte welkom!!!

GELOVEN MET KINDEREN

De dagen worden nu snel korter, de avonden koud en lang. Gezinnen trekken zich terug in de warmte van hun huis. Ze wachten. Eerst op Sinterklaas. Ondertussen is het Advent. De tintelende feestelijkheid van Kerstmis zit al een beetje in de lucht en de kinderen stellen vragen: Is Jezus in een stal geboren? Waarom dan wel? En waarom vieren we dat nu nog steeds? Kinderen stellen ons vragen en ze dwingen ons na te denken over antwoorden.

Wat geloven we zelf en hoe beleven we dat met onze kinderen?

- *Het begint met een verhaal*

'Er was eens...' Als ouders die woorden uitspreken, zien ze hoe kinderen willen luisteren. Er komt een verhaal. Niets is sterker dan een goed verhaal. Het kerstverhaal is meer dan een goed verhaal. Voor christenen is dat hét verhaal dat alle andere verhalen zin geeft. De Schepper van hemel en aarde houdt zo van mensen, dat Hij is komen wonen en leven tussen gewone mensen. Hij wordt geboren in een stal... Vaak denken we dat het bij geloofsofvoeding om onze woorden gaat. We denken dat we dingen over

God, hoop en liefde aan onze kinderen moeten uitleggen. Soms is dat ook zo. Dat schrikt ons af, omdat we denken niet de juiste woorden te

hebben. Maar soms is het eenvoudig: met je kinderen op de bank gaan zitten om een verhaal te vertellen of voor te lezen. Soms is het net zo eenvoudig als samen een gedenkhoekje in huis maken of de zondag als zondag vieren.

- *Een gedenkhoekje of kijktafel*

Vroeger hadden rijke mensen in hun kasteel een kapel bij hun huis. Arme mensen niet maar dat hoefde ook niet. Iemand vertelde dat zijn moeder, als het haar even te veel werd, -haar vele kinderen, haar schort uitdeed, een lichtje aanstak en even stillekes ging zitten bidden om op adem te komen... Ook wij kunnen een ruimte maken in ons huis. Kinderen zijn meestal gek op het inrichten van een eigen 'geloofshoekje': een tafeltje, een kledje, een kaars, een foto of afbeelding, misschien een kinderbijbel en eigen creaties van de kinderen; meer is er niet nodig. Die tekeningen, bloemstukjes of knutselwerkjes sluiten dan aan bij de tijd van het jaar. Rond Allerzielen kunnen er foto's van en tekeningen over overleden geliefden staan; in de Advent misschien een (zelfgemaakte) kerststal, waar één voor één de figuurtjes in verschijnen; in de Vasten een lentetafereel; na Pasen het nieuwe leven met frisse bloemen en eitjes... Voor we het weten, is dit hoekje, dit tafeltje, de ziel van ons huis.

- *Zondag vieren*

Maar misschien is het nog een grotere uitdaging voor hedendaagse gezinnen om tijd te 'maken'. Veel ouders krijgen het gevoel geleefd te worden. En maar al te vaak is zondag geen rust- maar 'n werkdag: 'n dag om het werk in te halen dat is blijven liggen, en 'n dag vol sociale verplichtingen... Het kan ook anders. Zondag kan ook de dag zijn om

onze batterij op te laden, om ontspannen met elkaar te genieten, om te 'zien dat het leven goed is'. Dat gaat niet vanzelf; het is een beetje roeien tegen de stroom in. Onze parochie wil daarbij een beetje helpen met speciale bijeenkomsten onder het mom van 'Geloven met kinderen'. Zie de agenda onder deze bijdrage. Ook verwijzen we graag naar de websites www.geloventhuis.nl en www.catkids.com

GELOVEN MET KINDEREN: agenda

*Op zondag 6 november is er tijdens de viering van 11.30 uur een kinderwoorddienst.

*Op zaterdag 26 november om 18.30 uur is er voor kinderen en hun ouders een bijeenkomst in de kerk rond de adventskrans. We zingen een lied, vertellen een verhaal en geven suggesties mee om samen thuis op weg te gaan naar Kerstmis.

*Op zondag 18 december houden we een Adventswandeling voor groot en klein. We starten om 16.00 uur in de kerk en als we terug zijn, zijn we twee uur dicht bij Kerstmis.

*Op zaterdag 24 december zijn er weer twee kerstvieringen voor klein en groot. Om 16.00 uur voor de allerkleinsten en om 19.30 uur voor de schoolgaande kinderen met hun ouders.

BELANGRIJKE DATA

*11 december 11.30: Vormselviering.

*18 december 16.00 uur: Adventswandeling (vertrek vanuit de kerk).

*3 maart 2012: voorbereidende dag voor hen die komend jaar kerkelijk gaan trouwen. We beginnen om 10 uur, lunchen samen en sluiten om 16.00 uur.

*15 en/of 22 april 2012: Eerste-Communievieringen.

ADVENT: BEZINNING

Dinsdag(bezinnings)avonden op 29 november, 6, 13 en 20 december van 19.30 uur tot 20.00 uur in de Andreaskerk: welkom, op weg naar Kerstmis!

PAROCHIESITE

Elke week wordt onze parochiesite verversd en zonodig bijgesteld. Surf voor actuele informatie naar www.sintpetrusparochie.nl. Welkom!

Petrusbode

- *Informatieblad van en over de Beekse Petrusparochie*

Redactie

- *Louis de Groot (tekeningen), Ton Lebbink, Cees Remmers en Ad Tuijelaars*
- *Redactiesecretariaat: Glennstraat 2, 5081 TK, tel. 5052868*

Contacten pastoraat(groep)

- *Pastor Gust Jansen 5054096*
- *Pastor Cees Remmers 5051215*
- *Toos Maas 5051939*
- *Jan van Raak 5052495*
- *Ad Tuijelaars 5052868*

Parochiecentrum: 5052828

